

ONA DNES

1. SOCIÁLNÍ SÍTĚ JSOU PRO MĚ ŽROUT ČASU

18.09.2023 Ona DNES - SABINA TESAŘOVÁ

strana: 6 rubrika: O mně

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** Ostravě (2); divadla; moravskoslezského; Národního

SOCIÁLNÍ SÍTĚ JSOU PRO MĚ ŽROUT ČASU

Během mateřské dovolené stihla natočit dlouho odkládaný film, sci-fi detektivku Bod obnovy, který jde 21. září do kin. Kvůli hlavní roli kriminalistky Em prošla herečka Andrea Mohylová aktivní fyzickou přípravou, několika tréninky u policie i poměrně náročným natáčením. A výsledek stojí za to.

Andrea Mohylová herečka (35) Vystudovala Janáčkovu konzervatoř v **Ostravě**. Diváci ji znají z **Národního divadla moravskoslezského** v **Ostravě**, Divadla J. K. Tyla v Plzni či z prken Divadelního spolku Kašpar. Zahrála si v epizodě Vychovatelka v dokumentárním seriálu Rozsudek a objevila se v menších rolích v seriálech Doktor Martin, Mordparta, Specialisté nebo Dáma a Král. Na filmovém plátně letos debutuje hned hlavní rolí, a to policistky Em, odhalující zločin jiné dimenze, v kriminálním sci-filmu Bod obnovy. S partnerem vychovává dvouletou dceru Medu.

O filmu Bod obnovy

Na natáčení jsme kvůli nepříjemnostem spojeným s covidem a financemi čekali skoro pět let. Děj se odehrává v roce 2041. Lidstvo čelí přelidnění, migraci a terorismu. Je vynalezena technologie, která dokáže člověka obnovit, přesněji zálohovat jeho paměť na osmačtyřicet hodin. Pokud ji člověk zálohuje a je zabit násilnou smrtí, lze jeho tělo spravit a nahrát mu zpět vzpomínky. Nefunguje to ale ve chvíli, kdy někdo umře přirozenou smrtí na stáří nebo na nemoc.

O natáčení

Všichni ke mně byli ohleduplní, vytvořili mi takové podmínky, aby se natáčení co nejméně dotklo mé rodiny. Naštěstí jsme se trefili do dobrého období, kdy naše holčička jenom spala a jedla. Měla jsem k dispozici skvělou fyzioterapeutku a úžasné zázemí. Natáčení bylo náročné, točili jsme hodně v chladu, takže jsem byla obložená hřejivými polštářky, které jsem měla na ledvinách, kolem prsou, abych nepřišla o mléko, i v botách. Ale zvládli jsme to!

O roli kriminalistky

Casting probíhal dlouho, asi rok a půl. Režisér prý hledal herečku, které uvěří ve chvíli, kdy drží zbraň. Často říká, že s tím měl u jiných ženských protagonistek problém. Chtěl někoho, kdo bude věrohodnou policistkou. A to jsem byla evidentně já. V rámci přípravy jsem byla dvakrát na střelnici. Párkrát také na tréninku u policie, kde jsem se učila třeba i to, jak zpacifikovat člověka. Když už jsme začali točit, k dispozici nám byli kaskadéři, kteří nám ukazovali, jak chodit se zbraní po místnostech nebo jak se krýt.

O zbraních

Myslím si, že jsem dost odvážné děvče, ale zbraně pro mě nejsou. Jednak dost váží a jednak v tom prostě nejsem kovaná. Jsme jen lidé, chybujeme. Neumím si představit, že bych vystřelila špatně, kulka se náhodou odrazila a někoho zasáhla. To je pro mě moc silné kafe. Když jsem byla v Americe a lidé tam běžně nosili kolty u pasu, necítila jsem se dobře.

O žánru sci-fi

Hraje si s naší představivostí, nutí nás přemýšlet a je plný neočekávaných situací. Věci, které režisér nebo spisovatel vykreslí, by mě třeba ani nenapadly, a to se mi líbí. Díky tomu, že někdo přemýšlí ještě dál, než kam sahá má fantazie, rozvíjí tu mou. Zhruba šedesát procent z celého natáčení nevidíme, co se děje, efekty se totiž dodělávají až v počítači.

O sítích a soukromí

Když se mi něco povede vyfotit, ráda to lidem ukážu. Pro mě jsou ale sociální sítě obrovský žrout času. Dceři jsou dva roky, takže se jí snažíme mobil neukazovat. Běžný život, který žijeme, je důležitější než to, co se děje v umělém světě. Chtěla bych být aktivní a mít nádherný profil – ideálně aby se mi o něj někdo staral – a mohla jsem jím inspirovat ostatní. Vlastně ale nevím, jestli je to pro mě důležité. Trochu mi taky vadí, že se v dnešní době míra talentu měří počtem sledujících. Ovšem spousta mých kolegů sociální sítě nemá a nepotřebuje je.

O vytrénovaném těle

Začala jsem na sobě hodně makat, když jsem dostala roli v Bodu obnovy. Líbí se mi totiž americký typ policistek, které mají krásně vytvarované tělo. Přesně toho jsem chtěla dosáhnout, ale nikdo mi tehdy neřekl, že stejně budu celá zahalená, takže moje úsilí vlastně přišlo vniveč. Navíc jsem pak porodila, což mi moji cestu za vypracovanou figuru trochu narušilo.

O práci a mateřství

S mateřstvím se mi otevřely nové vjemy života a začaly se pochopitelně promítat i do mé práce. Přejde mi, že ji odvádím mnohem kvalitněji, procítěněji a zároveň s určitou lehkostí. Protože už vím, že kariéra není prioritou a život na ní nestojí. Nejdůležitější je v tuhle chvíli naše dcera. Ovšem nejsem ani typ matky, která by byla neustále zavřená doma a "ňuňala se". Alespoň jednou týdně musím někam vyrazit; a o to raději se pak vracím domů. V tom je mateřství nemilosrdné – nemůžete být v jednom kuse s dítětem, ale zároveň ani bez něj. Neustále hledáte balanc, který bude vyhovovat všem.

O pohybu

Dlouho jsem dělala jógu, kdysi jsem studovala balet a teď už cvičím jen ve fitku. Snažím se chodit třikrát až čtyřikrát týdně, když to jde. Můj partner je na tom podobně; oba nás to baví. Fitko je pro mě nejrychlejší způsob, protože mám malé dítě a nechci ho opouštět na dlouhý čas. Myslím, že si toho v minulosti užilo už dost.

O tváři bez vrásek

Šminky mě baví, ale dost si jich užiju v divadle. Každodenní odličování, kdy obličej vlastně trošku narušujete, může být negativním elementem, který se mě naštěstí moc netýká. V soukromí se příliš nelíčím, takže mám díky tomu celkem čistou pleť. Ráda také používám růžovou vodu, kterou si několikrát denně postříkám obličej.

O cvičení

Chodím cvičit, když muž přijde z práce. Třeba v šest odpoledne. Večerní cvičení se sice moc nedoporučuje, protože se rozproudíte, máte pak hodně energie a nemůžete usnout. Na druhou stranu, od té doby, co mám malou, už tolik spánku nepotřebuju. Ve chvíli, kdy ho mám hodně, jsem spíš bez energie. Každý to má ale jinak. Ve fitku máme paní, která tam bere své dvě děti – posadí je na karimatku, dá jim křupky, zapne pohádku a maká. To obdivuju. Myslím, že sportovat se dá i s dětmi, jen chtít.

SOCIÁLNÍ SÍTĚ

JSOU PRO MĚ ŽROUT ČASU

Během mateřské dovolené stihla natočit dlouho odkládaný film, sci-fi detektivku *Bod obnovy*, který jde 21. září do kin. Kvůli hlavní roli kriminalistky Em prošla herečka **Andrea Mohylová** aktivní fyzickou přípravou, několika tréninky u policie i poměrně náročným natáčením. A výsledek stojí za to.

PŘIPRAVILA: SABINA TESAŘOVÁ

Andrea Mohylová

herečka (35)

Vystudovala Janáčkovu konzervatoř v Ostravě. Diváci ji znají z Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, Divadla J. K. Tyla v Plzni či z prken Divadelního spolku Kašpar.

Zahrála si v epizodě *Vychovatelka* v dokumentárním seriálu *Rozsudek* a objevila se v menších rolích v seriálech *Doktor Martin*, *Mordparta*, *Specialisté* nebo *Dáma a Král*.

Na filmovém plátně letos debutuje hned hlavní rolí, a to policistky Em, odhalující zločin jiné dimenze, v kriminálním sci-fi filmu *Bod obnovy*.

S partnerem vychovává dvouletou dceru Medu.

O filmu *Bod obnovy*

Na natáčení jsme kvůli nepříjemnostem spojeným s covidem a financemi čekali skoro pět let. Děj se odehrává v roce 2041.

Lidstvo čelí přelidnění, migraci a terorismu. Je vynalezena technologie, která dokáže člověka obnovit, přesněji zálohovat jeho paměť na osmačtyřicet hodin. Pokud ji člověk zálohuje a je zabit násilnou smrtí, lze jeho tělo spravit a nahrát mu zpět vzpomínky.

Nefunguje to ale ve chvíli, kdy někdo umře přirozenou smrtí na stáří nebo na nemoc.

O natáčení

Všichni ke mně byli ohleduplní, vytvořili mi takové podmínky, aby se natáčení co nejméně dotklo mé rodiny. Naštěstí jsme se trefili do dobrého období, kdy naše holčička jenom spala a jedla. Měla jsem k dispozici skvělou fyzioterapeutku a úžasné zázemí. Natáčení bylo náročné, točili jsme hodně v chladu, takže jsem byla obložená hřejivými polštářky, které jsem měla na ledvinách, kolem prsou, abych nepřišla o mléko, i v botách. Ale zvládli jsme to!

O roli kriminalistky

Casting probíhal dlouho, asi rok a půl. Režisér prý hledal herečku, které uvěřive chvíli, kdy drží zbraň. Často říká, že s tím měl u jiných ženských protagonistek problém. Chtěl někoho, kdo bude věrohodnou policistkou. A to jsem byla evidentně já. V rámci přípravy jsem byla dvakrát na střelnici. Párkrát také na tréninku u policie, kde jsem se učila třeba i to, jak zpacifikovat člověka. Když už jsme začali točit, k dispozici nám byli kaskadéři, kteří nám ukazovali, jak chodit se zbraní po místnostech nebo jak se krýt.

O zbraních

Myslím si, že jsem dost odvážné děvče, ale zbraně pro mě nejsou. Jednak dost váží a jednak v tom prostě nejsem kovaná. Jsme jen lidé, chybuje.

Neumím si představit, že bych vystřelila špatně, kulka se náhodou odrazila a někoho zasáhla. To je pro mě moc silné kafe. Když jsem byla v Americe a lidé tam běžně nosili kolty u pasu, necítila jsem se dobře.

O žánru sci-fi

Hraje si s naší představivostí, nutí nás přemýšlet a je plný neočekávaných situací. Věci, které režisér nebo spisovatel vykreslí, by mě třeba ani nenapadly, a to se mi líbí. Díky tomu, že někdo přemýšlí ještě dál, než kam sahá má fantazie, rozvíjí tu mou. Zhruba šedesát procent z celého natáčení nevidíme, co se děje, efekty se totiž dodělávají až v počítači.

FOTO: ANNA KOVAČIČ BIOCOP

O sítích a soukromí
O práci
a mateřství

Když se mi něco povede vyfotit, ráda to lidem

O pohybu
O tváři bez vrásek

Dlouho jsem dělala jógu,

Šminky mě baví, ale dost sijich

ukazu. Pro mě jsou ale sociální sítě obrovsky žrout času. Dceři jsou dva roky, takže se jí snažím mobil neukazovat. Běžný život, který žijeme, je důležitější než to, co se děje v umělém světě. Chtěla bych být aktivní a mít nádherný profil – ideálně aby se mi o něj někdo staral – a mohla jsem jí inspirovat ostatní. Vlastně ale nevím, jestli je to pro mě důležité. Trochu mi taky vadí, že se v dnešní době míra talentu měří počtem sledujících. Ovšem spousta mých kolegů sociální sítě nemá a nepotřebuje je.

O vytrénovaném těle

Začala jsem na sobě hodně makat, když jsem dostala roli v Bodu obnovy. Líbí se mi totiž americký typ policistek, které mají krásně vytvarované tělo. Přesně toho jsem chtěla dosáhnout, ale nikdo mi tehdy neřekl, že stejně budu celá zahalená, takže moje úsilí vlastně přišlo vniveč. Navíc jsem pak porodila, což mi moji cestu za vypracovanou postavou trochu narušilo.

Smateřstvím se mi otevřely nové vjemy života a začaly se pochopitelně promítat i do mé práce. Přijde mi, že ji odvádím mnohem kvalitněji, procítěněji a zároveň s určitou lehkostí. Protože už vím, že kariéra není prioritou a život na ní nestojí. Nejdůležitější je vtuhle chvíli naše dcera. Ovšem nejsem ani typ matky, která by byla neustále zavřená doma a „ňuňala se“. Alespoň jednou týdně musím někam vyrazit; a o to raději se pak vracím domů. V tom je mateřství nemilosrdné – nemůžete být v jednom kuse s dítětem, ale zároveň ani bez něj. Neustále hledáte balanc, který bude vyhovovat všem.

Když jsem studovala dalet a teď už cvičím jen ve fitku. Snažím se chodit třikrát až čtyřikrát týdně, když to jde. Můj partner je na tom podobně; oba nás to baví. Fitko je pro mě nejrychlejší způsob, protože mám malé děťátko a nechci ho opouštět na dlouhý čas. Myslím, že si toho v minulosti užilo už dost.

uziju v divadle. Každodenní odličování, kdy obličej vlastně trochu narušujete, může být negativním elementem, který se mě našťěstí moc netýká. V soukromí se příliš nelíčím, takže mám díky tomu celkem čistou pleť. Ráda také používám růžovou vodu, kterou si několikrát denně postříkám obličej.

O cvičení

Chodím cvičit, když muž přijde z práce. Třeba v šest odpoledne. Večerní cvičení se sice moc nedoporučuje, protože se rozproudíte, máte pak hodně energie a nemůžete usnout. Na druhou stranu, od té doby, co mám malou, už tolik spánku nepotřebuju. Ve chvíli, kdy ho mám hodně, jsem spíš bez energie. Každý to má ale jinak. Ve fitku máme paní, která tam bere své dvě děti – posadí je na karimatku, dá jim křupky, zapne pohádku a maká. To obdivuju. Myslím, že sportovat se dá i s dětmi, jen chtít.

« zpět na začátek